

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/276/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313204235
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8313204235.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. R. XX, za účasti: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. so sídlom Janka Kráľa 7, 971 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 1.478,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 17C/160/2013-111 zo dňa 05.04.2016 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 17C/160/2013-78 zo dňa 02.07.2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku.

Potvrdzuje uznesenie č.k. 17C/160/2013-78 zo dňa 02.06.2015.

Žalovanému a Združeniu spotrebiteľov Slovenska, o. z. priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 1.478,- eur od 12.08.2009 až do zaplatenia.

2. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

3. Vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

4. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu trovy konania vo výške 287,36 eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 121 Občianskeho súdneho poriadku, §§ 3 ods. 1; 39; 52 ods. 1, 2; 53 ods. 1, 2, 4 písm. k/, ods. 5; 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, §§ 2 písm. a); 4 ods. 1 až 3, ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákonom č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, použil Nariadenie Európskeho parlamentu (ES) č. 861/2007 a ako interpretačné pravidlo výkladu spotrebiteľského práva využil i Smernicu Rady č. 93/13/EHS.

6. Konštatoval, že predmetom konania je spor zo zmenky. Zmenka bola vystavená podľa slovenského práva s miestom vystavenia i platobným miestom nachádzajúcim sa na území SR. Pôvodným veriteľom, ako aj zmenkovým veriteľom a remitentom bola POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorá postúpila túto pohľadávku zo zmenky na českú spoločnosť, terajšieho žalobcu. Z tohto dôvodu boli formálne splnené podmienky

pre použitie Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 o európskych konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pretože žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky a žalovaná je fyzickou osobou, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky. Keďže žalobca si výslovne uplatňuje právo na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom zo zmenky, súd zisťoval, či zmenka spĺňa náležitosti stanovené Zákomom o zmenkách a šekoch, v súvislosti s čím zistil, že predložená zmenka je vlastnou zmenkou a spĺňa všetky náležitosti podľa tohto právneho predpisu.

7. Z pripojeného exekučného spisu vyplýva, že tú istú pohľadávku, z tej istej zmenky a z úverovej zmluvy, t.j. z toho istého spotrebiteľského právneho vzťahu si na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu uplatnil voči žalovanej ako povinnej predchádzajúci veriteľ ako oprávnený - Pohotovosť s.r.o. Z uznesenia Okresného súdu Humenné zo dňa 21.6.2011 č.k. 5Er/854/2010 vyplýva, že súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dôvodom bolo, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah a je preto na neho potrebné použiť právne normy o ochrane spotrebiteľa. Exekučný súd zároveň konštatoval, že rozhodcovské doložky uzavreté v tomto prípade sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda sú absolútne neplatné. Následne bolo exekučné konanie uznesením súdu zastavené.

8. V danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah a predmetom konania je zmenka, ktorá slúžila na zabezpečenie ale aj na uhradenie dlhu vzniknutého zo zmluvy o úvere, ktorý je spotrebiteľským úverom. Na uvedený právny vzťah je preto potrebné použiť okrem ustanovení zákona o zmenkách a šekoch aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a iné spotrebiteľské právne normy EÚ a SR. Návrhom sa uplatňuje nárok zo zmenky, t.j. cenného papiera a to dokonca z indosovanej zmenky podľa Zákona o zmenkách a šekoch, čo umožňuje právnomu predchodcovi žalobcu, aby použitím zmenky obišiel ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a následne si vymáhal od dlžníka plnenia aj z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Aj keď sa pri zmenke neskúma causa pôvodného právneho vzťahu, výsledkom môže byť, že dôjde k porušeniu rovnosti účastníkov zneužitím tohto inštitútu a to bez možnosti súdnej kontroly.

9. Súd prvej inštancie žalobu po čiastočnom zastavení konania zamietol majúci za to, že dohoda o vyplnení zmeniek uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch účastníkov tohto spotrebiteľského právneho vzťahu, v neprospech spotrebiteľa. Je teda absolútne neplatnou. Bez takejto platnej dohody je preto absolútne neplatná aj samotná zmenka, na základe ktorej si žalobca uplatňuje žalovanú pohľadávku. Uvedená dohoda o vyplňacom práve k zmenke ako aj zmenka sú neplatné podľa ustanovení spotrebiteľského práva a nie podľa zákona o zmenkách a šekoch. Keďže si žalobca uplatnil výslovne právo zo zmenky, súd návrh zamietol konštatujúc, že zmluvné dojednanie - dohoda o vyplnení zmenky je takým dojednaním ktoré umožňuje v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Takéto zmluvné dojednanie predstavuje neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve. Je potrebné rozlišovať neplatnosť zmenky ako cenného papiera buď podľa zákona o zmenkách a šekoch č. 191/1950 Zb., ale na druhej strane je potrebné rozlišovať neplatnosť dojednaní o vystavení, resp. vyplnení zmenky a následne neplatnosť samotnej zmenky vystavenej podľa týchto dojednaní, ak sú v rozpore so spotrebiteľskými právnymi normami a to či už pre neprijateľnosť zmluvných podmienok, alebo pre rozpor s dobrými mravmi. Dohoda o vyplňacom práve k zmenke ako aj zmenka sú neplatné podľa ustanovení spotrebiteľského práva a nie podľa zákona o zmenkách a šekoch. Keďže si navrhovateľ uplatnil výslovne právo zo zmenky, súd celý návrh zamietol. Zmluva a obchodné podmienky nie sú individuálne dojednané a sú na predtlačенých formulároch. Dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľná zmluvná podmienka a to podľa článku 2 písm. a/ v spojení s ustanovením prílohy odsek 1 písmeno s/ Smernice 93/13/EHS, pretože sa jedná o podmienku ktorej účinkom a dôsledkom by bolo priznanie za neplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa, neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky - zmenkový úrok 0,25% denne a zároveň ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a to predovšetkým podľa § 53 odsek 4 písm. k/, pretože umožňuje požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. V tomto konkrétnom prípade je zrejmé, že dohoda o vyplnení zmenky a následná vystavená zmenka podľa § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a umožňuje mu vymáhať od spotrebiteľa aj neprimerane vysoké sankcie. Okrem toho nebola individuálne dojednaná.

10. Dojednanie o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že na základe tejto podmienky vystavená zmenka umožnila previesť indosáciou bez súhlasu spotrebiteľa práva zo zmluvnej strany Pohotovosť, s.r.o. na navrhovateľa CD Consulting, čím došlo k zhoršeniu postavenia a ochrany práv spotrebiteľa. Zmenka a jej indosácia nadmerne sťažili spotrebiteľovi možnosť realizovať práva spotrebiteľa. Taký záver vyplýva už z charakteru zmenkového konania, ktoré nepripúšťa skúmanie dôvodu vzniknutého záväzku, ani ex offo ochranu spotrebiteľských práv (ÚS ČR IV., ÚS ČR 457/10).

11. Taktiež je zrejmé, že tento právny úkon a to dohoda o vyplnení zmenky a následne podľa nej vystavená zmenka, sú absolútne neplatné aj podľa § 39 a § 3 Občianskeho zákonníka a to pre rozpor s dobrými mravmi a pre rozpor so zákonom, respektíve snahou veriteľa obísť právne normy spotrebiteľského práva. Účelom tohto právneho úkonu je prostredníctvom zmienek obísť vyššie uvedené ustanovenia spotrebiteľského práva zameraného na reálnu a nielen formálnu ochranu práv a povinností spotrebiteľa a to aj súdom, v každom štádiu konania.

12. Súd je viazaný návrhom a keďže si žalobca uplatňoval v tomto konaní právo zo zmenky, ako z cenného papiera a dohoda o vyplnení zmenky a na jej základe vystavená zmenka sú absolútne neplatné, súd návrh v celom rozsahu zamietol. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca zobral svoju žalobu späť v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne.

13. Veriteľ má dôkaznú povinnosť preukázať, že uvedený právny vzťah nie je spotrebiteľským právnym vzťahom, respektíve aj to, že dlžník bral úver ako podnikateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti, respektíve ako nepodnikateľ na výkon svojho povolania. Samotné odškrtnuté políčka v predtlačných zmluvách, takýmto dôkazom nie sú. V tomto prípade žalobca takéto skutočnosti nepreukázal a neunesol svoje dôkazné bremeno a dôkaznú povinnosť (článok 4 odsek 4 Nariadenia Európskeho parlamentu (ES) č. 861/2007 o európskych konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu). Z toho vyplýva, že ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, alebo ak navrhovateľ tlačivo na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne.

14. Podľa bodu 13 nariadenia pojmy: „zjavne neopodstatnené“ v kontexte zamietnutia pohľadávky a „neprípustné“ v kontexte zamietnutia návrhu by sa mali určiť v súlade s vnútroštátnym právom.

15. V tomto prípade je zrejmé, že pohľadávka žalobcu uplatnená v tomto konaní je v rozpore so spotrebiteľským právom a je zjavne neopodstatnená a neprípustná. Súd preto bez nariadenia pojednávania bez ďalšieho postupu podľa článku 5 nariadenia nasledujúceho s poukazom na bod 13 preambuly nariadenia a článok 4 odsek 4 nariadenia, návrh navrhovateľa zamietol.

16. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s úpravou tzv. drobných sporov v O.s.p., vzhľadom na to, že žalobca výslovne uviedol, že súd vo veci nemá nariaďovať pojednávanie, a tiež vzhľadom na to, že súdu je známe z jeho činnosti, že žalovaní - spotrebiteľia v týchto veciach sú spravidla nečinní a ani sa nevyjadrujú.

17. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa právne podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Konštatoval, že neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov tohto konania a úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila.

18. Výrok o trovách vedľajšieho účastníka odôvodnil súd prvej inštancie tak, že o týchto rozhodol z dôvodu procesnej hospodárnosti. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania, pretože sa vo veci vyjadril a v konaní bol úspešný. Ide o účelne vynaložené trovy konania, lebo vedľajší účastník si plní svoje povinnosti (ochrana spotrebiteľa) vyplývajúce priamo z aplikovaných právnych predpisov SR a EÚ. Trovy vedľajšieho účastníka predstavujú trovy právneho zastúpenia vo výške 287,36 eur.

19. Proti tomuto rozsudku, a to okrem výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že predložil súdu ako dôkaz platnú zmenku, ktorou preukázal právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Zmenka spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané Zákomom o zmenách a šekoch. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. síce umožňuje súdu, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je

vykonanie nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť. V danej veci mal súd rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Súd svoj postup nezdôvodnil. Predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmeny, ktorá je cenným papierom, ktorý inkorporuje v listine ako takej právo navrhovateľa. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak neurobil, musia byť akékoľvek námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal podľa neho z nesporných skutočností. Za nesporné považoval to, že žalovaný so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzavrel zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou a že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Tieto údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti nemožno považovať za nesporné. Žalobca ani žalovaný sa k týmto skutočnostiam nevyjadrili. Súd prvej inštancie dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva EÚ. Žalobca je majiteľom zmenky, ktorá je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú v zmene uvedené. Súd ignoroval ustanovenie § 175 Zákona o zmenkách a šekoch. Pokiaľ súd konštatoval, že zmenka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, samotný Zákon o spotrebiteľských úveroch pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Preto dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

20. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zmenil a vyhovel žalobe na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

21. Uznesením č. k. 17C/160/2013-78 zo dňa 02.07.2015 súd prvej inštancie pripustil vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., IČO: 42309166, Janka Kráľa 7, Banská Bystrica.

22. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 93 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa Nariadenia č. 861/2007.

23. Konštatoval, že aj v tomto konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, musí súd zabezpečiť ex offio súdnu kontrolu spotrebiteľských vzťahov a je potrebné použiť špeciálne právne normy spotrebiteľského práva, a to vrátane vstupu vedľajšieho účastníka. Keďže nariadenie nemá vlastnú úpravu týkajúcu sa vedľajšieho účastníctva, v súlade s čl. 19 Nariadenia platí úprava § 93 O.s.p. V danom prípade združenie oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného s odkazom na § 93 ods. 2 O.s.p. Žalobca následne uplatnil námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, čo zákon nevyklučuje. Preto súd prvého stupňa o tejto námietke rozhodol tak, ako je uvedené vyššie, pričom uviedol, že aj keď žalobca uplatňuje právo zo zmenky, súdu je z jeho činnosti, z predmetu podnikania predchádzajúceho veriteľa PohotovostĚ, s.r.o. z iných obdobných sporov z takých istých zmienek, kde boli pripojené aj exekučné spisy a z nich predovšetkým zmluvy o úvere, zmluvné podmienky, na základe ktorých bola zmenka vystavená, uznesení exekučných súdov o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia a o zastavení exekučných konaní, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah a zmenka zabezpečuje a uhradzuje záväzok zo spotrebiteľského vzťahu a to zo zmluvy o úvere a žalovaný je spotrebiteľ. Na strane žalovaného teda môže ex offio vystupovať aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Tým je naplnený účel špeciálnych právnych noriem na ochranu spotrebiteľa podľa vnútroštátneho aj európskeho práva.

24. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že konanie je Európskym konaním a je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Procesný postup súdu a strán je upravený týmto nariadením odlišne od vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v O.s.p. Právna regulácia v článkoch 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel podľa O.s.p. len výnimočne vtedy, ak sa explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom uplatniteľným v členskom štáte. Nie je zrejmé, prečo súd nepostupoval podľa procesných pravidiel Nariadenia a aplikoval prednostne vnútroštátne právo.

Pre oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01.01.2015, je konajúci súd povinný zabezpečiť vyjadrenie účastníka, na ktorého stranu vedľajší účastník vstúpil. Len samotné oznámenie vedľajšieho účastníka nemôže automaticky zakladať jeho právo na účasť v konaní a tiež že osoba, popri ktorej vstúpil do konania, s jeho vstupom súhlasí. Po 01.01.2015 je vedľajší účastník povinný spolu s oznámením o vstupe do konania predložiť súdu aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje. V danom prípade nejde o konanie, v ktorom by na jednej strane vystupoval spotrebiteľ, preto nie je možné pripustiť jeho vstup do konania.

25. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

26. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník. Vo vyjadrení navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

27. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiam, proti ktorým je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutia ako aj konania im predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 23.03.2017 a dospel k záveru, že odvolania žalobcu nie sú dôvodné.

28. Predmetom konania je spor zo zmenky, ktorá plní zabezpečovaciu funkciu vo vzťahu k peňažnému záväzku žalovaného (vystaviteľa zmenky) vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, vyplývajúce z zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.02.2009 (čo vyplýva z čísla uvedeného na zmenke, ktoré je zhodné s číslom zmluvy o úvere). Žalobca nadobudol práva zo zmenky indosamentom od remitenta zmenky POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava (veriteľ). Zmenka bola vystavená podľa slovenského práva, miesto vystavenia i platobné miesto sa nachádzajú na území SR. V zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.02.2009 okrem údajov potrebných na identifikáciu pôvodne žalovaného (meno a priezvisko, bydlisko, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu), iné údaje uvedené nie sú. Kolónky umožňujúce identifikovať pôvodne žalovaného ako subjekt konajúci v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (obchodné meno, IČO, miesto podnikania, číslo živnostenského registra, iné oprávnenie ako živnostenský list) neboli vyplnené. Za takejto situácie záver o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere má oporu vo vykonanom dokazovaní.

29. Odvolací súd nemá dôvod stotožniť sa s odvolacími námietkami spochybňujúcimi postup súdu prvej inštancie pri vykonávaní dôkazov. Jeho záver podporuje aj spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93/2015 zo dňa 20.10.2015, v ktorom cit.: „Vo vzťahu k aplikácii nariadenia tak možno konštatovať, že toto nekladie žiadne prekážky v možnosti preskúmať doložené listiny súdom a je možné aplikovať všetky procesnoprávne princípy použiteľné v slovenskom právnom poriadku. Predovšetkým aplikáciu znalostí určitých okolností súdu z jeho činnosti (notoriety) a zohľadnenie ochrany slabšieho v konaní, či ochrany dobrých mravov. Z Nariadenia nevyplýva povinnosť súdu automaticky návrhu vyhovieť. Aj v prípade absencie aktivity žalovaného v konaní, pokiaľ súd vzhľadom na návrh také skutočnosti, ktoré ho povedú k záveru o neprípustnosti návrhu, návrh zamietne, čo vyplýva priamo z čl. 4 bod 4.. Z procesného hľadiska teda k návrhu môže súd pristupovať s rovnakou mierou ingerencie, ako k akémukoľvek inému návrhu uplatnenému v konaní pred súdom, riadiac sa len osobitnými pravidlami týkajúcimi sa určitej časovej náročnosti v zmysle uložených lehôt podľa Nariadenia.“

30. V tejto súvislosti ďalej odvolací súd pripomína, že Súdny dvor EÚ rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offo nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na príspevanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 28, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32).

31. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 26, ako aj Cofidis, už citovaný, bod 33).

32. Je rozhodným konštatovanie, že aj pri nečinnosti spotrebiteľa má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 1/2012). Ochrana, ktorú smernica priznáva spotrebiteľom, sa vzťahuje na prípady, v ktorých sa spotrebiteľ, ktorý s predajcom alebo dodávateľom uzavrel zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, zdrží namietania nekalej povahy tejto podmienky z dôvodu, že buď o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením alebo preto, že je odradený od ich uplatňovania z dôvodov nákladov, ktoré by malo za následok súdne konanie. (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-473/00 zo dňa 21.11.2002, uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 zo dňa 16.11.2010) Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov.

33. Ani proces podľa nariadenia nie je vylúčený z pôsobnosti judikátov súdneho dvora a ex offo súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok. Inak by išlo celkom iste o konštrukciu s cieľom obísť princípy únijskeho práva a o obohacovanie sa na úkor iného s popieraním vlastných princípov únie.

34. V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd poukazuje na spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho Najvyššieho súdu SR č. 93/2015 zo dňa 20.10.2015, podľa ktorého cit. „Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: pokiaľ z akýchkoľvek okolností v prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť, či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonov, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

35. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúcej právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený úrok zo zmenky ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto excès dosahuje.

36. So zreteľom na uvedené, aj keď dlžník - spotrebiteľ nevznesie námietky proti zmenke, resp. jej vyplneniu, príp. uplatneniu práv zo zmenky, je súd oprávnený a zároveň povinný skúmať platnosť predmetnej zmenky a dohody o jej vyplnení, aktívnu legitímáciu majiteľa zmenky na uplatnenie práv zo zmenky, oprávnenosť postupu pri vyplňaní blankozmenky, a tiež nekalú povahu zmluvných podmienok, dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej vznikol záväzok, ktorý zmenka zabezpečuje, a ktorou bolo vydanie zmenky predvídané. V prípade zistených nedostatkov je súd povinný tak, ako to správne urobil súd prvej inštancie, konštatovať rozpor práv uplatnených zo zmenky so zákonom. Ak má byť zabezpečené naplnenie cieľa sledovaného právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, je nutné umožniť súdu skúmať charakter právneho vzťahu, na základe ktorého došlo k vystaveniu zmenky a v prípade zistenia, že ide o vzťah spotrebiteľský, podrobiť skúmaniu zmluvné podmienky z hľadiska ich neprijateľnosti. Ak by pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemal možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany príslušnej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex offo, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege.

37. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od právnych záverov vyjadrených v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 339/2014 zo dňa 26.2.2015, v ktorom uviedol: „V prejednávanej spore predmetom konania je nárok vyplývajúci zo zmenky indosovanej na žalobcu sídliaceho v Českej republike, ktorý následne svoje práva vyplývajúce zo zmenky uplatňuje pred súdom Slovenskej republiky v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu upraveného Nariadením Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 z 11.7.2007. Článok 4 Nariadenia upravuje zjednodušený a v zásade písomný spôsob vedenia konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu s cieľom zjednodušenia prístupu k spravodlivosti. Žalobca začne konanie vyplnením príslušného tlačiva a jeho zaslaním na súd. Pokiaľ by súd nemal na základe vyplneného tlačiva k dispozícii všetky potrebné dôkazy pre rozhodnutie vo veci, môže žalobcu vyzvať k doplneniu tlačiva a na iné úkony tiež použitím príslušného tlačiva. Znenie Čl. 4 Nariadenia môže vzbudiť dojem, že súd nemá k dispozícii iné dôkazné prostriedky ako príslušné tlačivá a v zásade nemá možnosť oboznámiť sa s inými písomnými dôkazmi, napr. so spotrebiteľskou zmluvou. Takýto výklad je ale nesprávny. Cieľom Nariadenia č. 861/2007 totiž nie je obmedziť sudcov pri zadovážení si dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci, ale umožniť im využívanie technických a iných prostriedkov v záujme toho, aby dokazovanie prebehlo čo najjednoduchším a najmenej zaťažujúcim spôsobom. Z Čl. 8 a 9 uvedeného nariadenia jednoznačne vyplýva, že aj v konaniach s malou hodnotou sporu je zachovaná možnosť sudcu vykonávať potrebné dokazovanie a nariadiť ústne pojednávanie pokiaľ to považuje za potrebné. Zjednodušená forma konania podľa tohto nariadenia je preto plne zlučiteľná s judikatúrou Súdneho dvora, ktorá prikazuje sudcom ex offio prihladať na nekalosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi za predpokladu, ak nie je ustanovené inak, procesným právom členského štátu v ktorom sa konanie vedie, čo priamo vyplýva v Čl. 19 Nariadenia č. 861/2007.

38. Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis platný na území Slovenska v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v ustanovení § 120 upravoval dôkaznú povinnosť. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. umožňovalo súdu výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V danom prípade žalobcom predložená zmenka má svoj základ v dohode o vyplňovacom práve zmenky obsiahnutej vo všeobecných úverových podmienkach právneho predchodcu žalobcu. Za takejto situácie súd prvého stupňa musel z úradnej povinnosti skúmať, či medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo nie.

39. Správnym nie je ani tvrdenie, podľa ktorého pri rozhodovaní o uplatnenom nároku sa malo vychádzať jedine z predloženej zmenky predstavujúcej samostatný abstraktný záväzok neakcesorickej povahy. Smernica Rady č. 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru nezakazuje používanie zmienok v spotrebiteľských zmluvách, ale zo znenia Čl. 10 jednoznačne vyplýva, že členské štáty môžu povoliť ich používanie v spotrebiteľských zmluvách iba vtedy, ak zároveň zabezpečia vhodnú ochranu spotrebiteľa v takýchto situáciách. Pojem vhodnej ochrany spotrebiteľa treba vykladať so zreteľom na čl. 14 uvedenej smernice, ktorá zakazuje znížiť štandard ochrany spotrebiteľa. Vhodnú ochranu spotrebiteľa je preto potrebné chápať ako celkový právny rámec ochrany spotrebiteľa vyplývajúci z predpisov práva únie a judikatúry Súdneho dvora zahŕňajúci aj povinnosť vnútroštátnych súdov ex offio skúmať nekalosť zmluvných podmienok. Hlavným rizikovým prvkom z pohľadu ochrany spotrebiteľa je abstraktný charakter zmenky, ktorý nepripúšťa, aby súd pri uplatňovaní zmenky prihliadal na kauzu pôvodného právneho vzťahu, t.j. aby hodnotil pôvodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a skúmal, či táto obsahuje nekalé zmluvné podmienky. Spotrebiteľ takisto nemá oprávnenie robiť voči majiteľovi zmenky námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k predošlému majiteľovi, t.j. veriteľovi ktorý poskytol pôvodný spotrebiteľský úver. Rešpektovanie abstraktného charakteru zmenky je neprijateľné vo svetle judikatúry Súdneho dvora. Súdnym dvorom už totiž vyslovil všeobecnú zásadu, v zmysle ktorej špecifiká súdneho konania, ktoré prebieha v rámci vnútroštátneho práva medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá podľa ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS spotrebiteľovi musí byť poskytnutá, čo potvrdzuje aj Čl. 14 Smernice Rady č. 87/102/EHS. Ak totiž pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky vnútroštátny súd vôbec nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok, ide o drastické zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. V takomto právnom režime je totiž nemožné alebo minimálne neprimerane ťažké, aby sa spotrebiteľ domohol ochrany svojich práv, keďže v konaní o vymáhaní pohľadávky nie je

možné skúmať nekalosť zmluvných podmienok. Spotrebiteľovi samozrejme aj v takejto situácii ostáva možnosť uspokojiť veriteľa (nadobúdateľa indosovanej zmenky) a následne ho žalovať o náhradu škody, ale v zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 191/1950 Zb., by spotrebiteľ musel v takomto prípade dokázať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Dokázať takúto skutočnosť samozrejme nie je nemožné, avšak dokazovanie tejto skutočnosti neprimerane sťažuje situáciu spotrebiteľa. Navyše je zrejmé, že takáto požiadavka nie je v súlade s právom únie, keďže ochrana spotrebiteľa v zásade nie je závislá od zavinenia veriteľa“.

40. Správny je i záver súdu prvej inštancie, ktorý ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil dohodu veriteľa a dlžníka (spotrebiteľa) o vyplňovacom práve k blankozmenke, obsiahnutú vo Všeobecných podmienok poskytnutia úveru.

41. Pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve zmenky, táto ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o dôsledkoch vystavenia zmenky pre spotrebiteľa. Z uzatvorenej dohody žiadne informácie o dôsledkoch vystavenia zmenky pre žalovanú nevyplývajú. Žalobca a ani jeho právny predchodca sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôžu zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedľuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalovaného. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka na podrobné znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovať v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.

42. Okrem toho vystavením zmenky v rozsahu nad zákonom povolený limit, vzhľadom na povahu tohto cenného papiera, si žalovaný bez akýchkoľvek pochybností zhoršil svoje zmluvné postavenie. Potreba vystavenia a odovzdania zmenky právnomu predchodcovi žalobcu pritom pre žalovaného priamo vyplývala zo všeobecných úverových podmienok. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dojednanie o zmenke nezohľadňujúce právne predpisy na ochranu spotrebiteľa odporuje ustanoveniu § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, a preto je absolútne neplatné podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

43. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé privodiť záver odvolacieho súdu o tom, že vyhodnotenie dojednania o vyplnení zmenky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, a teda jej neplatnosti v zmysle § 53 OZ, súdom prvej inštancie bolo nesprávne.

44. So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

45. Správnomu rozhodnutiu o trovách konania vo vzťahu k napadnutému výroku rozsudku zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. V prvoinštančnom konaní neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Úspešný žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil. V konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania.

46. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

47. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu č. k. 17C/160/2013-78 zo dňa 02.06.2015 odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je správne. Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. Banská

Bystrica vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného dňa 11.11.2014. Občiansky súdny poriadok účinný ku dňu vstupu vedľajšieho účastníka do konania umožňoval tento vstup v ktoromkoľvek štádiu, a to z vlastného podnetu alebo na výzvu účastníka urobenou prostredníctvom súdu. Námieta žalobcu, že podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania bol súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, nie je opodstatnená. Občiansky súdny poriadok v znení do 31.12.2014 v žiadnom ustanovení upravujúcom tzv. vedľajšiu intervenciu (§ 93) nevyžadoval udelenie súhlasu účastníka konania na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Ak úkon o vstupe do konania bol realizovaný do 31.12.2014, nemožno podmienky prípustnosti vedľajšieho účastníctva posudzovať súhlasom účastníka, na ktorého strane chce vystupovať, ani v štádiu tohto odvolacieho konania späťne, podľa podmienok upravených v novele O.s.p. realizované zákonom č. 353/2014 Z.z. (konkrétne § 93 ods. 3 veta druhá O.s.p.) účinnej od 01.01.2015 žiadajúcej výslovný súhlas účastníka, popri ktorom sa vedľajší účastník zúčastňuje na konaní. Nešlo o nanútenú účasť. Vedľajší účastník vstúpil do konania podaním doručeným súdu dňa 11.11.2014. Preto je odvolacia námieta žalobcu nedôvodná.

48. K odvolacej námieta žalobcu, že súd prvej inštancie mal v danom prípade pri rozhodovaní o námieta vstupe vedľajšieho účastníka postupovať v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 a nemal aplikovať vnútroštátne právo (O.s.p.), odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne konštatoval, že Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 871/2007 nemá vlastnú úpravu týkajúcu sa vedľajšieho účastníctva. Preto bolo potrebné postupovať v súlade s čl. 19 tohto nariadenia a posudzovať vedľajšie účastníctvo podľa vnútroštátneho práva, t. j. podľa O.s.p. tak, ako to správne urobil súd prvej inštancie.

49. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie č. k. 17C/160/2013-78 zo dňa 02.06.2015 ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

50. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).